

Jeg skal altsaa ikke komme tilbage til de Beløb, som jeg har nævnt. Efter min Mening har man været overordentlig flot ved dette Anlæg, og jeg nærer ikke Tvivl om, at der kunde været sparet ret betydelige Beløb. Men det er ikke sket, og nu staar Anstalten færdig, og det nytter ikke at tale videre om denne Side af Sagen. Det eneste skulde være, at vi, hvis dette Hospital er blevet for kostbart efter vore Forhold, tage Lære deraf og søge at hjælpe hverandre til, at fremtidige Foranstaltninger, som udføres af Staten, blive saa økonomisk gennemførte, som det er muligt, naar det skal svare til sin Bestemmelse. Jeg agter som sagt ikke at komme videre ind paa hele dette Forhold, men vil anbefale, at Lovforslaget fremmes i den foreliggende Skikkelse.

Staaing: Den ærede Ordfører for Flertallet (Ingvar Jensen) nævnedes den Sum, som dette Byggeforetagende med Inventar har kostet, nemlig henved 10 Mill. Kr., og fremhævede, at det var en meget betydelig Sum, hvorhos han udtalte den Formening, at det havde været muligt her at spare adskilligt. Det er naturligvis vanskeligt nu at bedømme, om det er rigtigt, og jeg er enig med den ærede Ordfører i, at selv om det er rigtigt, nytter det ikke nu at begynde at tale om, hvad der kunde være blevet sparet hist og her. Thi da Hospitalet nu er færdigt og i det væsentlige fuldt monteret og indrettet, er der neppe Anledning til at opholde sig derved, selv om man havde Grund til at nære en saadan Opfattelse. Jeg vil sige, at efter min Mening ere disse 10 Mill. Kr. i allerhøjeste Grad vel anvendte Penge, og det forekommer mig at være et af de Foretagender, hvortil Rigsdagen i de senere Aar har bevilget Penge, som vi kun have Grund til at være stolte over. Det er stort og smukt, at det er lykkedes os at rejse Hospitalet i denne Skikkelse. Naar den ærede Ordfører mente, at man hist og her havde været flot, vil jeg sige, at hvor det drejer sig om at yde syge Folk en god Behandling, synes jeg, det ikke ret vel er muligt at tale om, at der er vist Fløthed. Det forekommer mig i alt Fald, at hvad der er ofret paa de syges Bekvemmelighed og Pleje, neppe kan siges at være for meget.

Det foreliggende Lovforslag rummer en i Forhold til det hele Bygningskompleks og Inventaranskaffelsen meget beskedn Bevilling, som jeg ikke skal gøre nogen væsentlig Indvending imod. Jeg vil

dog nævne, at det fremgaar jo af de Bemærkninger, der ledsage Forslaget, at en Sum af 15,360 Kr. skal anvendes til Supplerings af Maskinerne i Vaskeriet. Jeg skal ikke bestride Nødvendigheden af, at dette sker, men jeg vil dog sige, at det har forbavset mig, at det er nødvendigt allerede paa dette Tidspunkt at begynde paa Udvidelser og Nyanskaffelser til den Slags Anlæg. Det forekommer mig ikke at vidne om tilstrækkelig Forudseenhed hos de Folk, som i sin Tid have planlagt Foretagendet, naar saadanne forholdsvis smaa Udvidelser, som det her drejer sig om, en Afdeling for Hud- og Kønssygdomme og en Afdeling for Børnesygdomme, straks skulde medføre saa betydelige Nyudgifter til Maskinanskaffelser for Vaskeriets Vedkommende. Men det nytter vel ikke at gøre denne Indvending. Der er antagelig ingen Mulighed for at komme uden om det, og hvad der i den Henseende er nødvendigt, maa naturligvis anskaffes.

Den ærede Ordfører antydede, at man burde gennemføre Sagen, som Forslaget nu foreligger, og jeg skal ikke have noget derimod, omend jeg paa den anden Side havde tænkt mig, at det var rimeligt at bære sig ad paa samme Maade overfor dette Forslag som overfor de andre, nemlig at underkaste det en kort Udvalgsbehandling.

K. Pedersen: Om denne Sag kunde der ganske sikkert holdes lange Taler, men jeg er enig med den ærede Ordfører for Flertallet (Ingvar Jensen), som aabnede Forhandlingen her i Dag, i, at der sikkert ikke er nogen Grund til at bruge mange Ord om den. Hospitalet staar nu derude, og det nytter ikke nu at komme ind paa en Drøftelse af, hvorvidt der kunde være sparet lidt her eller der, saa meget mere som det er meget vanskeligt for Medlemmer af dette Ting nøje at bedømme saa stort et Foretagende. Men vi maa heller ikke glemme, i hvilket Øjemed vi have anvendt disse mange Penge, og heller ikke, hvad det betyder, baade for de syge, som komme ind paa et saadant Hospital, og for hele Personalet, som arbejder paa det, at der er lyse og hyggelige Forhold. Det er meget let at forstaa, hvilken Indfyldelse det har paa den syges Befindende, at han ligger i lyse og venlige Stuer, og man gør det ogsaa derved langt lettere for Lægerne og Sygeplejerskerne der ude at behandle og helbrede disse syge. Vi maa heller ikke glemme, at dette